

Arrest

nr. 346 400 van 7 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 3 april 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 15 januari 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 december 2025 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In haar “NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” werpt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing tot “*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*” van het Commissariaat-generaal van 8 december 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij: *“Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op dinsdag 9 december 2025 bij aangetekende brief werd verstuurd naar de door verzoeker gekozen woonplaats, zijnde te 5660 COUVIN, (...) (zie aangetekende zending adreswijziging ontvangen door het CGVS op 17 oktober 2025).”* De Raad stelt vast dat verzoeker, ondanks de mogelijkheid tot het indienen van een pleitnota, het voorgaande niet betwist en het tegendeel niet aantoon. Voormeld adres wordt overigens ook vermeld in het verzoekschrift.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de kennisgeving aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze gebeurde bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Minstens wordt, het weze herhaald, het tegendeel niet aangetoond (zie AD CGVS, stukken 1 en 2).

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”* (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op dinsdag 9 december 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was vrijdag 12 december 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen was maandag 12 januari 2026 de vervalddag van de beroepstermijn. Verzoeker had dus tot en met 12 januari 2026 tijd om beroep in te dienen.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, werd het verzoekschrift, elektronisch verzonden op woensdag 14 januari 2026, bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoon dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Het verzoekschrift bevat geen informatie omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep. Verzoeker maakt geen gewag van overmacht en toont deze niet aan. De loutere bewering dat de bestreden beslissing hem pas op 14 december 2025 werd betekend en zijn beroep bijgevolg tijdig is ingesteld op 14 januari 2026, werpt op het voorgaande geen ander licht. Verzoeker legt geen enkel stuk voor dat kan staven dat de bestreden beslissing hem pas op 14 december 2025 werd betekend. Alleszins kan dit niet blijken uit het stuk 1 waarnaar hij verwijst. Hij toont bijgevolg niet aan dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

2.5. De commissaris-generaal werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in haar *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van 5 februari 2026. Deze werd op 10 februari 2026 overgemaakt aan verzoeker (stuk 8 in het rechtsplegingsdossier) waardoor hij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet wordt gevraagd gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure. Ook werd hierbij de aandacht gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk dat indien hij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure hij wordt geacht hiermee in te stemmen, hetgeen geschiedde. Verzoeker liet eveneens na om in een pleitnota te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal inzake de laattijdigheid van zijn beroep en verdedigt zich op dit punt derhalve niet.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO